

След определяне на позициите за изследване на бедността се формулират необходимите въпроси, свързани с конкретната идентификация на жизнените модели. На респондентите се задават въпросите:

- дали така избраните и систематизирани позиции, засягащи притежание на вещи и осъществяване на дейности, са необходими за тяхното жизнено съществуване;
- дали притежават изброените вещи за бита, респективно дали извършват описаните дейности;
- ако не притежават вещи или не извършват дейности, дали това се дължи на обстоятелството, че нямат парични средства, за да си ги позволят.

Чрез отговорите на въпросите на дадено изследване, селектиращо определен брой позиции за състояние на лишение, се детализира не само конкретният вид на моделите, но и подходите за изчисляване на сводни характеристики, което се отразява и на насоките на анализа. Наред с това Мак и Ланслей избират за своя подход само позиции, които се разглеждат като необходими за по-голямата част от респондентите, т. е. за поне 70 на сто (Mack и Lansley, 1985). Съответно Таунсенд и Мак/Ланслей включват критерия, че притежанието на всяка позиция (участваща при изчисляване на сводни характеристики за състояние на лишение) трябва да бъде обратно корелирана с дохода, получаван от респондентите, т.е. с нарастване на дохода следва да намалява броят на позициите, за които респондентите отговарят, че им липсват. Може да се отбележи, че главните различия между подходите на Мак/Ланслей и Таунсенд се изразяват не от набора на позиции, а най-вече от опита да се контролира вкусът на респондента, като се използва следният критерий: „Бих желал, но не мога да си го позволя“ (Callan, Nolan и Whelan, Hannan with S. Creighton, 1989).

Според мен този подход е особено полезен, когато се оценява бедността на домакинствата в два основни аспекта:

- чрез дохода - текуща бедност (бедност, измерена въз основа на получавания номинален или реален доход в момента на наблюдение);
- чрез позиции за състояние на лишение, показващи както жизнено необходимото имущество на домакинствата, така и възможността за осъществяване на социални контакти и дейности - фактическа бедност (бедност, измерена въз основа на натрупаните материални блага и възможността за поддържане на утвърдени с течение на времето социални стереотипи).